

המדינה הזאת

— ירושלים — ירו של ס... העיר השלמה...
 ברם, גם מציאת אסמכתא כתובה לירר שלים "השלמה", לא מנעה מאת סיעת מפ"ם להוריד את הסתייגותה מעל הפ"ק כדי לשמור על "של מו ת"ה"י"פ"ת"ה של הכנסת בענין ירושלים.

אסמכתא לירושלים
 "השלמה"
 כשדנה הכנסת ב"הצהרה על ירושלים" הציגו מפ"ם תוספות כאלה כדי שהצהרה תכיל את המלה "השלמה" ליד ירושלים. אנשי "חירות" לחצו במיוחד בכיוון ה"דתיים".

הכנסת בפני נסיון מוטאזרי
 ביום ד', ערב ט"ו בשבט, תוכיח הכנסת את תעמוד בנסיון. יום זה מצטיין בשני מאורעות:

מ. ד. צ. פנקס, דובר ה"דתיים", שהסביר את עמדת סיעתו אמר כי ה"דתיים" "מצפים לגאולה שלמה". וה"סיף": "אני יודע היכן ובאיזה ספרים יש צירוף מלים של ירושלים השלמה; אף לא בתנ"ך".

א) הכנסת תחוג את יום ההולדת הרא"שון שלה; (ב) יתחיל הויכוח הכללי על בעיות החוקה. הבעיה היא, אם יש לגשת מיד לעיבוד חוקת-יסוד כללית למדינת ישראל, או אם יש לדחות את הדבר ולגשת לחוקק סדרה שלמה של חוקת-יסוד שבזמן מן הזמנים יצורפו לחוקת-יסוד אחת, וכוללת, או ימשיכו להתקיים בנפרד.

הכר הכנסת אריה בן-אלי עזר (חירות), שחזר זה לא מכבר מנסיעה בחו"ל, שאל בקריאת ביניים:
 — ירושלים של עבדאללה? כלום אפשר למצוא מונח כזה בתנ"ך? ...
 דובר מפ"ם לעומת זאת מצא אסמכתא "כתובה", על ירושלים "השלמה":

אולם הנסיון האמיתי לחברי הכנסת יהיה, כשיתחיל הויכוח, שהפעם יהיה בלתי-מוגבל, לא על ידי המפתח המס-לגתי ולא בזמן שיוקצב לכל גואם ונואם. ויכוח כזה, עדיין לא היה בכנסת להרשם לרשות הדיבור מבלי לנהל מו"מ עם המצליף הסיעתי שלו על הזמן, וגם פטישו של היו"ר לא יאיים עליו. חופש הדיבור והביטוי — מוח-לט.

המרכזי של יהודה המחדשת והמתחדשת.
 בקרבת מקום ייבנו גם בתי הקריה, מקום מושב ממשלת ישראל. בבנינים ירוכזו לא רק הכינוסים הציוניים הגדולים אלא ובעיקר, בתקופות שבין קוני גרם לקונגרס יקוימו באמפיטיאטרון וב"אולמות הגדולים הופעות אמנותיות נדירות, שאליהם ינהרו המונים. עבודת הבנין תמשך כשנתיים, ויועסקו בעבוי דת הבנין בלבד למעלה מאלף פועלים ואילו בעבודות הקשורות למפעל, כגון עבודות נגרות, זגנות, צביעה, וכן עבו דות שיהיו קשורות בהחזקת בניני האוו-מה ובקיומם — יועסק מספר ניכר של פועלים ופקידים בעבודות קבועות.
 הבנינים עצמם יהיו נכס גדול ביותר וחשוב לא רק לירושלים אלא למדינה כולה, ובמדה לא מעטה לעם כולו.

לפני כמה שבועות עלה חבר-כנסת מסיעה קטנה על דוכן הנואמים.
 — כמה עלי לדבר — שאל הלה את היו"ר...
 — אין לגמרי "קונטו" אצלי, ענה היו"ר...
 נראה, כמה חברי-כנסת ינאמו וכמה זמן יקציב כל גואם לעצמו בוויכוח

באולם הגדול והמקושט. נשיא המדינה חתם בכיתו ברחובות על המגילה שת"ו נח ביסודם של בניני הכינוסים הציונים — ואילו ראש הממשלה, מר דוד בן גוריון, ושאר שרי הממשלה וכן חברי מליאת הנהלת הסוכנות היהודית חתמו על המגילה יחד עם העומדים בראש המפעל הכביר, ראשי הקרנות הלאומיים, ראש עיריית ירושלים שבגבוי לותיה ייבנה הבנין הגדול ובתחומיו יוקם האמפיטיאטרון הגדול ביותר בכל המזרח התיכון. כן חתמו על המגילה מאה וארבעים מוזמנים לקול צלילי תזמורת משטרת ישראל שפתחה ב"הל-לויה" של לונדובסקי ובנגינת "התקוה".

ירושלים הרים סביב לה

מאת א. אביעל

בנין הכינוסים הציוניים בירושלים
 האולם הגדול של בנין הסוכנות היהודית, המש"מ שוב כאכסניה אר-צית לכנסת הראשונה, האולם בו הושבע נשיאה הראשון של מדינת ישראל, שוב הפך למקום חגיגה רבת, למקום היסטורי שעוד רבות יזכרו בו. ביום ד', ז' בשבט תש"י, (25.1.50) בשעה 12 בצה-רים, נחתמה בו מגילת היסוד לבנין הגדול ביותר שבכל המזרח התיכון, הוא בנין הכינוסים הציוניים.

על חורבות משרד רומאי
 בבנין יושקעו למעלה מ"מיליון לירות על ידי החברה לבניני האומה בע"מ, שבראשה עומד מר א. עזר (יבנורב). הבנינים יכללו אולמות רחבי ימים לישיבות מליאת הקונגרס הציוני, הועד הפועל הציוני וכן אולמות מיוחדים לסיעות השונות, משרדים למרכז התנועה הציונית, חדרי עתונות וכן אולמות להצגות-עם גדר לוח, לפסטיבאלים, אולמות לתערוכות. ביצועו של המפעל יש בו כדי להביא לידי מהפכה גמורה במבנה הנוכחי של ירושלים ולהפכה לעיר בירת ישראל, המדינה והאומה כאחת. נוסף על כך — ייווצר בסיס כלכלי חדש שממנו יש אבו מקורות פרנסה אלפים רבים של תושבי העיר, כי המפעלים האמנותיים שייערכו בבנינים אלו ימשכו אליהם לא רק אלפי תיירים מקצות תבל, אלא יתפכו גם את ירושלים למרכז לעליה לרגל תרבותית.

נשיא המדינה ד"ר חיים ויצמן, שמפ" את מצב-בריאותו הרופף ובגלל מזג האוויר החרפי הקשה לא יכול לעלות לירושלים — שלח את דברו לטקס החגיגי שהוקלט על ידי המחלקה לשי-דורים לגולה.

המקום שעליו ייבנו בניני הכינוסים נמצא על גבעה שבין רחוב יפו ושכ"י נת בית-הכרם, גבעה הנקראת כיום בשם גבעת רם, על שם המפקד הצעיר שכבש את המקום ונתן עליו את דמו. בשעת חפירת היסודות לבנין נתגלתה במקום זה פנה ארכיאולוגית רבת חשי-בות: נתגלה שריד של מבצר רומאי עתיק, שהיה מעין ישוב משלט של הלגיון הרומאי העשירי. על חורבות ישוב משלט רומאי עתיק יוקם הבית

האולם הגדול המה עסקנים, ראשי התנועה הציונית, מנהיגים ציונים שהש-תתפו בקונגרסים הציונים שהתכנסו ב-אכסניות זרות, בערים ובארצות זרות, ולעתים אף עוינות. מנהיגים אלו ודאי בירכו לא פעם את חבריהם ואת עצמם שיוכו לראות את הקונגרס הציוני מת-כנס בירושלים ומשמעות רבה היתה בברכתם המסורתית "לשנה הבאה ביר-ושלים", אולם הברכה לא נתקיימה עד כה. ומשום כך מובנות היו דמעות הגיל בעיניהם של מנהיגים ציונים, של אותם השרידים אשר שמעו את דברי החזוה הגדול, את דברי ד"ר בנימין זאב הרצל, אשר שלושה קילומטרים בלבד מפרידים כיום ממקום מנוחת הנצח של עצמותיו בהר הנקרא על שמו.

שוב לבשו שרי ממשלת ישראל את האיציטלאות הציוניות הקודמות שלהם ועל הבמה ישבו אלו בצד אלו — שרי ממשלת ישראל וחברי מליאת הסוכ-נות היהודית, אשר החלק ה"לא ציוני" שבו נעלם. הטקס סימל בצורה מוחשית ביותר את הקשרים ההדוקים שבין עם ישראל ומדינת ישראל, קשר שבא לידי ביטוי בקיבוץ הגלויות שרישומו ניכר

הטקס לרגל הנחת אבן הפונה לבניני האומה" בירושלים

ראש הממשלה, מר בן-גוריון, יו"ר הכנסת, מר י. שפרינצק, ויו"ר המגזית המאוחדת, מר ה. מורגנטאו, מעיינים במגזית-היסוד.

הצילומים: קאופמן